

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	น
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ณ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๔
๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย	๔
๑.๔ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๕ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
๑.๖ วิธีการดำเนินการวิจัย	๑๑
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๒
บทที่ ๒ หลักเศรษฐกิจเชิงพุทธในทัศนะพระพุทธศาสนา	๑๓
๒.๑ ความหมายของเศรษฐกิจเชิงพุทธ	๑๓
๒.๒ หลักการผลิตเชิงพุทธ	๑๕
๒.๒.๑ ทิฐุธรรมมีกัตถประโยชน์ ๔	๑๕
๒.๒.๒ การพึ่งตนเองตามแนวพุทธ	๑๗
๒.๓ การตลาดเชิงพุทธ	๑๘
๒.๓.๑ สัมมาอาชีพะ	๑๙
๒.๓.๒ สังคหวัตถุ ๔	๒๐
๒.๓.๓ ปาปนิกรกรรม (คุณสมบัติของนักการค้าที่ดี)	๒๒
๒.๓.๔ ความไม่ละโมภ	๒๒
๒.๓.๕ การละเว้นอคติ ๔	๒๓
๒.๔ การบริโภคนิยมเชิงพุทธ	๒๔
๒.๔.๑ มัตตัญญูตา	๒๕
๒.๔.๒ สันโดษ	๒๖

๒.๔.๓ โภควิทยา	๒๘
๒.๔.๔ ปัจจัยปัจเจกเวช	๒๙
๒.๔.๕ การละเว้นอบายมุข	๓๐
บทที่ ๓ หลักการและกิจกรรมการพึ่งตนเองตามหลักเศรษฐกิจเชิงพุทธของกลุ่มเกษตรกรบ้านหนองบัวแปะ	๓๒
๓.๑ สภาพพื้นที่ในการวิจัย	๓๒
๓.๑.๑ ความเป็นมาของหมู่บ้านหนองบัวแปะ	๓๒
๓.๑.๒ ภูมิหลังของกลุ่มเกษตรกรบ้านหนองบัวแปะโดยสังเขป	๓๓
๓.๒ หลักการและกิจกรรมการพึ่งตนเองตามแนวทางเศรษฐกิจเชิงพุทธของกลุ่มเกษตรกรชาวบ้านหนองบัวแปะ	๓๔
๓.๒.๑ กลุ่มบ้านาญชาวนา (เกษตรครบวงจร)	๓๔
๓.๒.๒ กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ	๓๘
๓.๒.๓ กลุ่มโรงปุ๋ย	๓๘
๓.๒.๔ กลุ่มเครื่องจักรสาน	๔๑
๓.๒.๕ กลุ่มเลี้ยงหม่อน – ไหม	๔๒
๓.๓ การนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้	๔๖
๓.๔ อุปสรรคในการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้	๔๘
บทที่ ๔ ผลของการพึ่งตนเองตามหลักเศรษฐกิจเชิงพุทธของเกษตรกรชาวบ้านหนองบัวแปะ	๕๐
๔.๑ ผลเชิงปัจเจก : ชาวบ้านมีความสุข (จิตใจ)	๕๐
๔.๒ ผลเชิงสังคมหรือส่วนรวม	๕๑
๔.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ	๕๒
๔.๒.๒ ด้านการศึกษา	๕๔
๔.๒.๓ ด้านสังคม	๕๖
๔.๒.๔ ด้านวัฒนธรรม	๕๘
๔.๒.๕ ด้านการปกครอง	๖๐
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	๖๒
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๖๒
๕.๒ ข้อเสนอแนะ	๖๔

บรรณานุกรม	๖๖
ภาคผนวก ก. แบบสัมภาษณ์	๗๑
ภาคผนวก ข. รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	๗๕
ภาคผนวก ค. ภาพผู้ให้สัมภาษณ์	๗๕
ประวัติผู้วิจัย	๘๔

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์นี้ อ้างอิงจากพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้กล่าวแหล่งที่มา/เล่ม/ข้อ และหน้า ตามลำดับ เช่น ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๓๐๕/๒๖๕.หมายถึง ที่มณิกาย ปาฎิกวรรคพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย เล่มที่ ๑๑ ข้อที่ ๓๐๕ หน้าที่ ๒๖๕

พระวินัยปิฎก

วิ. ม. (ไทย)= วินัยปิฎก มหาวรรค (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ปา.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ที่มณิกาย	ปาฎิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม. อุ.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	อุปริปัณณาสก	(ภาษาไทย)
อง.ทุก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ทุกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ปญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ฉก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ฉกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง. สตุตก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	สตุตกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง. อฎฐก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	อฎฐกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทสก.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
จุ. ธ.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ธรรมบท	(ภาษาไทย)
จุ. วิ.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	วิมานวัตถุ	(ภาษาไทย)
จุ. ชา.	(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ชาดก	(ภาษาไทย)